

I

(Законодателни актове)

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА (ЕС) 2019/1995 НА СЪВЕТА

от 21 ноември 2019 година

за изменение на Директива 2006/112/ЕО по отношение на разпоредбите, отнасящи се до дистанционните продажби на стоки и някои вътрешни доставки на стоки

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 113 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като взе предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽²⁾,

в съответствие със специална законодателна процедура,

като има предвид, че:

- (1) В Директива 2006/112/ЕО на Съвета ⁽³⁾, изменена с Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета ⁽⁴⁾, се предвижда, че когато данъчнозадължено лице улеснява чрез използването на електронен интерфейс като пазар, платформа, портал или други подобни средства дистанционните продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави под формата на пратки със собствена стойност, ненадвишаваща 150 EUR, или доставките на стоки в рамките на Общността от данъчнозадължено лице, неустановено в рамките на Общността, на данъчно незадължено лице, се счита, че самото данъчнозадължено лице, което улеснява доставката, е получило и доставило стоките. Тъй като с посочената директива една доставка се разделя на две, следва да се определи към коя от тези доставки следва да се отнасят изпращането или превозът на стоките с цел правилно да се определи мястото на доставка. Необходимо е също да се гарантира, че данъчното събитие за тези две доставки възниква едновременно.
- (2) Тъй като данъчнозадължено лице, което улеснява чрез използването на електронен интерфейс доставката на стоки на данъчно незадължено лице в Общността, може да приспадне, в съответствие със съществуващите правила, данъка върху добавената стойност (ДДС), платен на доставчици, които не са установени в Общността, съществува риск последните да не платят ДДС на данъчните органи. За да се избегне този риск, доставката от доставчика, който продава стоки чрез използването на електронен интерфейс, следва да бъде освободена от ДДС, а на този доставчик следва да се предостави правото да приспада ДДС върху входящите ресурси, който е заплатил при закупуването или вноса на доставените стоки. За целта доставчикът следва винаги да бъде регистриран в държавата членка, в която е придобил или внесъл тези стоки.

⁽¹⁾ Становище от 14 ноември 2019 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽²⁾ Становище от 15 май 2019 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽³⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО и Директива 2009/132/ЕО по отношение на някои задължения, свързани с данъка върху добавената стойност, приложими при доставките на услуги и дистанционните продажби на стоки (ОВ L 348, 29.12.2017 г., стр. 7).

- (3) Освен това доставчиците, които не са установени в Общността и които използват електронен интерфейс за продажбата на стоки, може да разполагат с наличност от стоки в няколко държави членки и може в допълнение към вътреобщностните дистанционни продажби на стоки да доставят стоки от тези наличности за клиенти в същата държава членка. Понастоящем тези доставки не са обхванати от специалния режим за вътреобщностни дистанционни продажби на стоки и за услуги, предоставяни от данъчнозадължени лица, установени в рамките на Общността, но не в държавата членка по потребление. С цел намаляване на административната тежест, на данъчнозадължените лица, които улесняват доставката на стоки на данъчно незадължени лица в Общността чрез използването на електронен интерфейс, за които се счита, че самите те са получили и доставили стоките, следва също да се разреши да използват този специален режим за деклариране и плащане на ДДС за посочените вътрешни доставки.
- (4) За да се гарантира съгласуваност по отношение на плащането на ДДС и на вносното мито при внасянето на стоки, срокът за плащане на ДДС при внос пред митническите органи, когато се използва специален режим за деклариране и плащане на ДДС при внос, следва да бъде съобразен със срока, установен по отношение на митото в член 111 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁵⁾.
- (5) Съгласно Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията относно обяснителните документи от 28 септември 2011 г. ⁽⁶⁾ държавите членки са поели ангажимент в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между елементите на дадена директива и съответстващите им части от националните инструменти за транспониране. По отношение на настоящата директива законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано.
- (6) Поради това Директива 2006/112/ЕО следва да бъде съответно изменена,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Директива 2006/112/ЕО се изменя, както следва:

- 1) В дял V, глава 1, раздел 2 се добавя следният член:

„Член 36б

Когато за данъчнозадължено лице се счита, че самото то е получило и доставило стоки в съответствие с член 14а, изпращането или превозът на стоките се отнася към доставката, извършена от това данъчнозадължено лице.“;

- 2) Член 66а се заменя със следното:

„Член 66а

Чрез дерогация от членове 63, 64 и 65 данъчното събитие за доставката на стоки от данъчнозадължено лице, за което се счита, че е получило и доставило стоките в съответствие с член 14а, както и за доставката на стоките до това данъчнозадължено лице, възниква и ДДС става изискуем в момента на приемане на плащането.“;

- 3) Въмква се следният член:

„Член 136а

Когато за данъчнозадължено лице се счита, че е получило и доставило стоки в съответствие с член 14а, параграф 2, държавите членки освобождават доставката на тези стоки, по която получател е това данъчнозадължено лице.“;

- 4) В член 169 буква б) се заменя със следното:

„б) сделки, освободени в съответствие с член 136а, 138, 142 или 144, членове 146—149, член 151, 152, 153 или 156, член 157, параграф 1, буква б), членове 158—161 или член 164;“;

⁽⁵⁾ Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ L 269, 10.10.2013 г., стр. 1).

⁽⁶⁾ ОВ С 369, 17.12.2011, стр. 14.

- 5) В член 204, параграф 1 третата алинея се заменя със следното:

„Държавите членки обаче не могат да прилагат посочената във втора алинея възможност по отношение на данъчнозадължено лице по смисъла на член 358а, точка 1, което е решило да ползва специалния режим за услуги, предоставяни от данъчнозадължени лица, неустановени в рамките на Общността.“;

- 6) В член 272, параграф 1 буква б) се заменя със следното:

„б) данъчнозадължените лица, които не извършват никоя от сделките, посочени в членове 20, 21, 22, 33, 36, 136а, 138 и 141;“;

- 7) Заглавието на дял XII, глава 6 се заменя със следното:

„Специални режими за данъчнозадължени лица, предоставящи услуги на данъчно незадължени лица или извършващи дистанционни продажби на стоки или някои вътрешни доставки на стоки“;

- 8) Заглавието на дял XII, глава 6, раздел 3 се заменя със следното:

„Специален режим за вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, за доставките на стоки на територията на дадена държава членка, направени чрез електронен интерфейс за улесняване на тези доставки, и за услугите, предоставяни от данъчнозадължени лица, установени в рамките на Общността, но не в държавата членка по потребление“;

- 9) Член 369а се заменя със следното:

„Член 369а

За целите на настоящия раздел и без да се засягат други разпоредби на Общността, се прилагат следните определения:

- 1) „данъчнозадължено лице, неустановено в държавата членка по потребление“ означава данъчнозадължено лице, което е установило своята стопанска дейност в Общността или има постоянен обект там, но не е установило своята стопанска дейност, нито има постоянен обект на територията на държавата членка по потребление;
- 2) „държава членка по идентификация“ означава държавата членка, на чиято територия данъчнозадълженото лице е установило своята стопанска дейност или, ако не е установило своята стопанска дейност в Общността, където има постоянен обект.

Ако данъчнозадълженото лице не е установило стопанската си дейност в Общността, но има повече от един постоянен обект в нея, държавата членка по идентификация е държавата членка на постоянния обект, където данъчнозадълженото лице посочва, че ще ползва този специален режим. Данъчнозадълженото лице е обвързано от това решение през съответната календарна година и двете следващи календарни години.

Когато данъчнозадължено лице не е установило стопанската си дейност в Общността и няма постоянен обект в нея, държавата членка по идентификация е държавата членка, в която започва изпращането или превозът на стоките. Когато има повече от една държава членка, в които започва изпращането или превозът на стоките, данъчнозадълженото лице посочва коя от тези държави членки е държавата членка по идентификация. Данъчнозадълженото лице е обвързано от това решение през съответната календарна година и двете следващи календарни години;

- 3) „държава членка по потребление“ означава едно от следните:

- а) при доставка на услуги — държавата членка, в която се счита, че е извършена доставката съгласно дял V, глава 3;
- б) при вътреобщностни дистанционни продажби на стоки — държавата членка, в която завършва изпращането или превозът на стоките до клиента;
- в) при доставка на стоки от данъчнозадължено лице, улесняващо тази доставка в съответствие с член 14а, параграф 2, ако изпращането или превозът на доставяните стоки започва и завършва в една и съща държава членка — тази държава членка.“;

- 10) Член 369б се заменя със следното:

„Член 369б

Държавите членки разрешават на следните данъчнозадължени лица да използват този специален режим:

- а) данъчнозадължено лице, извършващо вътреобщностни дистанционни продажби на стоки;

- б) данъчнозадължено лице, улесняващо доставката на стоки в съответствие с член 14а, параграф 2, ако изпращането или превозът на доставяните стоки започва и завършва в една и съща държава членка;
- в) данъчнозадължено лице, неустановено в държавата членка по потребление, което предоставя услуги на данъчно незадължено лице.

Този специален режим се прилага по отношение на всички тези стоки или услуги, доставяни в Общността от съответното данъчнозадължено лице.“;

11) В член 369д буква а) се заменя със следното:

„а) при уведомяване от негова страна, че вече не извършва доставки на стоки и услуги, обхванати от този специален режим;“;

12) Член 369е се заменя със следното:

„Член 369е

Данъчнозадълженото лице, което използва този специален режим, подава по електронен път на държавата членка по идентификация справка-декларация за ДДС за всяко календарно тримесечие, независимо от това дали са били извършени доставки на стоки и услуги, обхванати от този специален режим. Справка-декларацията за ДДС се подава до края на месеца, следващ данъчния период, за който се отнася декларацията.“;

13) В член 369ж параграфи 1, 2 и 3 се заменят със следното:

„1. В справка-декларацията за ДДС се указва идентификационният номер за целите на ДДС, посочен в член 369г, за всяка държава членка по потребление, в която се дължи ДДС, общата стойност без ДДС, приложимите ставки за ДДС, общият размер, съобразно ставката, на съответния ДДС и общият дължим ДДС по отношение на следните доставки, обхванати от този специален режим, извършени през данъчния период:

- а) вътреобщностните дистанционни продажби на стоки;
- б) доставките на стоки в съответствие с член 14а, параграф 2, ако изпращането и превозът на тези стоки започва и завършва в една и съща държава членка;
- в) доставките на услуги.

Справка-декларацията за ДДС включва и изменения, отнасящи се за предходни данъчни периоди, съгласно предвиденото в параграф 4 от настоящия член.

2. Когато стоките се изпращат или превозват от държави членки, различни от държавата членка по идентификация, справка-декларацията за ДДС включва и общата стойност без ДДС, приложимите ставки за ДДС, общия размер, съобразно ставката, на съответния ДДС и общия дължим ДДС по отношение на следните доставки, обхванати от този специален режим, за всяка държава членка, от която такива стоки се изпращат или превозват:

- а) вътреобщностните дистанционни продажби на стоки, различни от направените от данъчнозадължено лице в съответствие с член 14а, параграф 2;
- б) вътреобщностните дистанционни продажби на стоки и доставките на стоки, когато изпращането или превозът на стоките започва и завършва в една и съща държава членка, извършени от данъчнозадължено лице в съответствие с член 14а, параграф 2.

Във връзка с доставките, посочени в буква а), справка-декларацията за ДДС включва и индивидуалния идентификационен номер за целите на ДДС или референтния данъчен номер, определен от всяка държава членка, откъдето тези стоки са изпратени или превозени.

Във връзка с доставките, посочени в буква б), справка-декларацията за ДДС включва и индивидуалния идентификационен номер за целите на ДДС или референтния данъчен номер, определен от всяка държава членка, откъдето тези стоки са изпратени или превозени, ако са налични.

Справка-декларацията за ДДС включва информацията, посочена в настоящия параграф, с разбивка по държави членки по потребление.

3. Когато данъчнозадълженото лице, предоставящо услуги, обхванати от този специален режим, има един или повече постоянни обекта, различни от тези в държавата членка по идентификация, от които се предоставят услугите, справка-декларацията по ДДС включва и общата стойност без ДДС, приложимите ставки за ДДС, общия размер, съобразно ставката, на съответния ДДС и общия размер на дължимия ДДС за тези доставки за всяка държава членка, в която лицето има обект, заедно с индивидуалния идентификационен номер по ДДС или референтния данъчен номер за този обект и с разбивка по държави членки по потребление.“;

14) В член 369шб параграф 2 се заменя със следното:

„2. Държавите членки изискват посоченият в параграф 1 ДДС да се плаща ежемесечно в срока за плащане, приложим за плащането на вносни мита.“.

Член 2

1. Държавите членки приемат и публикуват най-късно до 31 декември 2020 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно изпращат на Комисията текста на тези разпоредби.

Те прилагат тези мерки от 1 януари 2021 г.

Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.

2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 3

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 4

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Брюксел на 21 ноември 2019 година.

За Съвета
Председател
H. KOSONEN
